

tilstaaet flere af Statens lavere stillede Bestillingsmænd, men man har ikke skjønt, at det var hensigtsmæssigt at udstyke den samme Sag i en Masse Smaalove, og da jeg paa Marineministerens og egne Begne skulde forelægge dette Lovforslag for det høie Thing, maatte det være det Naturligste at samle Alt paa eet Sted, og at optage disse Bestemmelser, som i Øvrigt svare til, hvad der her er foreslaaet for kommende Invalider, i denne Lov ved en Tillægsbestemmelse. I denne Lov er der i Øvrigt som en Følge af Myntloven fra ifjor, foretaget den Forandring, at alle Bølbene ere opførte i Kroner og Dre i Stedet for i Daler og Skilling. Jeg tillader mig paa det Bedste at anbefale dette Lovforslag til det høie Thing. Jeg veed, at det høie Thing omfatter alle de Spørgsmaal, som vedrøre Landets Forsvarsvæsen, med megen Interesse; det Lovforslag, som herved forelægges, er udgaaet fra en Erkendelse af, at det er en Pligt, som skyldes Individene, og at det er et Hensyn, som man skylder Hærens og Flaadens sande Interesse, at Underofficererne stilles paa en saadan Maade, at de, naar de efter lang og trofast Arbeiden i deres besværlige og ansvarfulde Tjeneste staa over for det Dieblif, hvor Alder og Svagelighed sætte dem ude af Stand til at fortsætte deres Gjerning, da i det Mindste nogenlunde sorgsrit kunne se Fremtiden indøde. Jeg maa derfor paa det Bedste anbefale det høie Thing at give disse Bestemmelser om Underklassernes Pensionering en gunstig Afgjørelse. For Invaliderne, ikke alene, mine Herrer, for de Invalider, som ville fremkomme, naar Fædrelandet atter engang kalder sine Søner til Kamp, men ogsaa for dem, som i tidligere Krige alt have ofret Fjærlighed og Lemmer, — for dem antager jeg ikke at behøve at tale her, thi der vil jo ikke være nogen dansk Mand, hverken i eller udenfor denne Sal, uden at han jo omfatter dem med Taknemmelighed og Kjærlighed.

Jeg har endnu et mindre Lovforslag om en midlertidig Afvigelse fra § 90 i Hærløven, som jeg skal tillade mig at anbefale til det høie Thing, og hvis Indhold jeg kortelig skal angive. Lovforslaget gaar kun ud paa at give Krigsministeren en Bemyndigelse til i Løaaret, der begynder med den 1ste Mai 1874, at kunne oprette to næstældste Klasser ved Officerstolen i Stedet for en, saaledes som der er forudsat i Hærløven. Tingen er nemlig den, at der for Diebliffet er et stort Antal Vakancer i Premierlieutenantstklassen i Hæren. Der mangler omtrent 50 Nummere, som staa ubesatte. Det er ikke muligt med den Tilgang, vi faae fra Officerstolen i Slutningen af April næste Aar, at kunne dække disse Vakancer, og medens Hærløven forudsætter, at alle Premierlieutenant-Nummere ere besatte, og at man endog har en Reserve af Sekondlieutenanter, som have taget Examen ved Officerstolen og som, naar der bliver Nummere ledige, kunne rykke ind

og udnævnes til Premierlieutenanter, saa staa det nu saaledes, at der ikke er en Eneste i Reserve. Men hvad værre er, vi begynde umiddelbart efter Afgangsexamen ved Officerstolen med at have Vakancer, og det kan forudses, at der i de kommende Aar af forskellige Grunde, som Krigsbestyrelsen ikke er Herr over, som Alder, Svagelighed og den Slags Ting, vil finde en saa betydelig Afgang Sted, at vi ogsaa fremdeles ville staa med et større Antal Vakancer. Mine Herrer! det vil let ses, at det er et i og for sig uheldigt Forhold. Hvis det var muligt at kunne forøge Elevernes Antal i Officerstolens næstældste Klasse; det Uendelige, saa var det Noget, jeg kunde foretage uden at behøve nogen yderligere Lovhjemmel; men det er naturligvis ikke praktisk at gøre dette. Der gives et vist Antal Elever, som man ikke kan overstride, naar Undervisningen skal ledes paa en fyldestgørende Maade. Det er af den Grund, jeg igjennem dette Lovforslag har søgt Bemyndigelse til næste Aar at oprette tvende Klasser i Stedet for een, eller, om man vil, at dele den Klasse, vi allerede have, i tvende Afdelinger. Jeg skal strax bemærke, at det er ikke min Hensigt paa nogen Maade at ville afvige fra de egentlige Grundprinciper for Hærløven; det er ligesom hidtil Sekondlieutenanter, som skulle træde ind i Officerstolens næstældste Klasser, og det er heller ikke Hensigten, at disse Mænd skulle uddannes paa nogen Maade, som er kvalitativt ringere end den Uddannelse, der for Diebliffet tildeles Hærens Premierlieutenantselever. I kvantativ Henseende er det ganske vist Hensigten at gjøre en lille Forandring, for om muligt at faae en Tilgang saa hurtig som muligt, idet det nemlig er paatænkt — og saaledes er det ogsaa udtalt i selve Lovforslaget — at Krigsministeren skulde bemyndiges til at fritage de Naagjældende for Deltagelse i praktisk Tjeneste under Leirtiden, Noget, som ikke vil medføre nogen som helst Fare, da alle de paagjældende Elever i det Mindste have 29 Maaneders forudgaaende Tjeneste som Militære, og for en stor Del allerede flere Gange have været i Leir. Det er ligeledes foreslaaet af praktiske Hensyn, at Krigsbestyrelsen, dersom det skjønes nødvendigt, kunde være bemyndiget til at udsætte Undervisningen i de særlige Fag, som ikke henhøre til Afgangsexamen, og som ikke ere Betingelse for at blive Premierlieutenant, til et senere Tidspunkt; men i Øvrigt skulde der ikke paa nogen Maade afviges fra Hærløvens egentlige Grundprinciper, og den Undervisning, som er paatænkt til de paagjældende Elever, skulde i kvalitativ Henseende være den samme som hidtil. Jeg tillader mig at anbefale dette lille Lovforslag til det høie Things Velvillie. Det vilde være Krigsbestyrelsen kjær, dersom det kunde være muligt at faae det fremmet nogenlunde hurtigt, thi om end Foranstaltningen først skal træde i Kraft den 1ste Mai, saa er det dog af Bigtighed